

Leerling heeft bijzondere zorg nodig. Door verwijtbare nalatigheid van de intern begeleider heeft de behandeling van de rugzakaanvraag ernstige vertraging ondervonden. Een dyslexieverklaring is veel te laat afgekomen.

06/07 N-24, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 18 juni 2007

De klacht van de heer A, vader van de minderjarige B, leerling van de R.K. Basisschool X, die door het bevoegd gezag in stand wordt gehouden. Zij richt zich tegen mevrouw K, als coördinator leerlingenzorg en interne begeleider verbonden aan School X, aangeklaagde,

Inhoud van de klacht:

B, geboren in juni 1999, zat in het schooljaar 2005/2006 in groep 4. Hij bleek vanaf groep 2 veel extra begeleiding nodig te hebben bij zijn taal-/spraakontwikkeling. Die begeleiding bestond uit logopedie en remedial teaching.

In het schooljaar 2005/2006 is een aanvraag gedaan voor het verkrijgen van een rugzak voor B. Deze aanvraag is gedaan via cluster 2-school Y.

Door verwijtbare nalatigheid van aangeklaagde heeft de behandeling van de aanvraag zeer moeizaam plaatsgevonden. Door haar toedoen is gebruik gemaakt van de verkeerde aanmeldingsformulieren, wat vertraging tot gevolg heeft gehad.

Er was reden om aan te nemen dat de problemen van B zich op een breder terrein uitstrekten dan dat van de taal-/spraakontwikkeling. Er is in maart 2006 afgesproken dat voor B een aanvraag voor een dyslexieverklaring gedaan zou worden.

Daarvoor was het nodig dat een aantal toetsen zou worden afgenomen. Verder zou B een zogenaamde nultest moeten ondergaan.

In het begin van het nieuwe schooljaar bleek de aanvraag voor de dyslexieverklaring nog niet uitgegaan te zijn.

Vergeeten was om B de nultest af te doen nemen. Daartoe is toen alsnog overgegaan.

In november 2006 vernam klager op een ouderavond dat met de remedial teaching was opgehouden. Na een interventie van klager is daarmee weer begonnen.

Door de vertragingen was er ten tijde van het aanhangig maken van de klacht nog steeds geen dyslexieverklaring voor B.

Klager heeft moeten constateren dat de in maart 2006 gemaakte afspraken niet, dan wel gebrekkig zijn nageleefd.

Klager wil zo spoedig mogelijk een handelingsplan, zodat de logopedist en de remedial teacher weten hoe zij de juiste begeleiding kunnen geven.

Beoordeling door de Commissie:

Voor de beoordeling van de klacht is voor de Commissie een aantal feiten en omstandigheden van belang:

B is een leerling die bijzondere begeleiding nodig heeft. In het schooljaar 2005/2006 stond hij in verband met zijn spraak-/ taalproblematiek onder begeleiding van een remedial teacher.

In oktober 2005 heeft aangeklaagde een gesprek gehad met B's moeder. Deze bracht toen ter sprake dat er reden was om aan te nemen dat B dyslectisch is.

In het gesprek is ook aan de orde geweest dat het nodig was om een aanvraag te doen voor een indicatie voor cluster 2.

Aangeklaagde heeft toen aan B's moeder geadviseerd contact op te nemen met cluster 2 school Y. School Y fungeerde als aanmeldpunt voor de Commissie voor de Indicatiestelling.

Aangeklaagde had toen begrepen dat School Y aan B's ouders de relevante formulieren zou opsturen. Van ouders wordt namelijk verwacht dat zij een rugzak aanvragen.

Aangeklaagde verwachtte dat de ouders op hun beurt de papieren aan haar zouden doen toekomen.

Aangezien aangeklaagde de vereiste formulieren niet kreeg, en zij geen vertraging in de procedure wilde, heeft zijzelf van de website van School Y de formulieren gedownload. Deze formulieren bleken echter verouderd te zijn.

Een en ander heeft onbedoeld de nodige vertraging veroorzaakt.

In februari 2006 heeft aangeklaagde van School Y vernomen dat op grond van de toen bij die school bekende informatie B geen kans zou maken op een rugzak. Men was daar van oordeel

dat B's intelligentie te hoog was en dat zijn onderwijskundige onderdeel niet zwak genoeg was. Daarvan heeft aangeklaagde melding gedaan aan B's moeder.

Er is toen in overleg met B's moeder afgesproken dat de aanvraag voor de indicatie aangevuld zou worden met aanvullende gegevens. Verder is afgesproken dat aan School Y verzocht zou worden om zich te buigen over de vraag of B preventieve ambulante begeleiding nodig had. Dat zou dan als alternatief kunnen dienen voor een indicatie.

De logopediste van School X heeft vervolgens het verslag van haar logopedisch onderzoek naar School Y gestuurd.

In maart 2006 is in een gesprek op school met de moeder van B weer de mogelijkheid aan de orde geweest dat B dyslectisch is. Er is toen afgesproken dat er een zogenaamde nulmeting zou worden gehouden. Verder zou de remedial teacher B toetsen doen afleggen die noodzakelijk zijn voor een dyslexieonderzoek.

Aangeklaagde zou de resultaten van de toetsen in juni 2006 doorsturen naar het Haags Onderwijscentrum voor Onderwijsbegeleiding (HCO). Het HCO moest beoordelen of B in aanmerking kwam voor een dyslexieverklaring.

In juni 2006 hebben B's ouders van de Commissie voor de Indiciestelling te horen gekregen dat hun aanvraag voor een indicatie voor cluster 2 voor B was afgewezen.

In september 2006 is de zogenaamde nulmeting uitgevoerd. Deze was nodig om vast te kunnen stellen of B in aanmerking kwam voor een dyslexieonderzoek.

In oktober 2006 bleek School X zonder daarvan vooraf B's ouders in kennis te stellen met de remedial teaching voor B opgehouden te zijn. Als reden daarvoor werd later aangevoerd dat Instelling Z, aan B's moeder had medegedeeld dat de begeleiding van de remedial teacher van School X niet de juiste was. De bedoeling was dat weer met de remedial teaching zou worden begonnen, als er contact zou zijn geweest met Instelling Z over wat de juiste wijze van remedial teaching zou zijn. Het is School X ondanks pogingen daartoe niet gelukt om met de juiste persoon van Instelling Z contact te leggen.

Na een interventie van klager is weer begonnen met de remedial teaching.

In december 2006 heeft de vervangster van aangeklaagde alsnog contact gezocht met de ambulante begeleider van cluster 2 van School Y, mevrouw L. Deze heeft op 15 december 2006 B onderzocht om na te gaan of B voor preventief ambulante begeleiding in aanmerking zou komen.

Er kwam toen aan het licht dat enkele belangrijke papieren aan B's dossier ontbraken. De desbetreffende documenten waren op School X niet bekend.

In februari 2007 heeft mevrouw L van School Y na een logopedisch onderzoek geadviseerd opnieuw een verzoek te doen om een indicatie voor cluster 2 voor B. Zij had namelijk reden om aan te nemen dat B's spraak-/taalproblemen duidelijker naar voren kwamen dan ten tijde van de behandeling van de eerste aanvraag. Deze problemen konden pas in hun volle omvang worden gezien door een gespecialiseerde logopediste zoals mevrouw L. De schoollogopediste, die in eerste instantie B begeleidde, is onvoldoende uitgerust om de problematiek in haar volle omvang te onderkennen.

In het schooljaar 2006/2007 heeft School X het dossier betreffende B naar het HCO gezonden. Het HCO vond het noodzakelijk om nog enkele aanvullende onderzoeken te doen houden. In maart 2007 is voor B een dyslexieverklaring afgegeven.

Beoordeling door de Commissie:

Aangeklaagde heeft aangegeven dat zij, als een school bij de begeleiding van zorgleerlingen, een beroep moet doen op medewerking van externe instanties en personen, zij wordt geconfronteerd met procedures die als bureaucratisch worden ervaren. In het contact met School Y heeft zich dat eveneens voorgedaan.

Aangeklaagde heeft aannemelijk gemaakt dat zij voor het doen van aanvragen van de nodige begeleiding van B voor wat betreft zijn spraak-/taalmoeilijkheden binnen de haar ten dienste staande mogelijkheden datgene heeft gedaan wat redelijkerwijs van haar verwacht mocht worden. Dat de behandeling van de aanvraag voor een indicatie trager is verlopen dan wenselijk was, valt aangeklaagde niet aan te rekenen.

Voor zover in de klacht aangeklaagde verweten wordt dat haar handelwijze heeft geleid tot vertraging in de begeleiding vanuit School Y, verklaart de Commissie die ongegrond.

Waar de klacht inhoudt dat de afgifte van de dyslexieverklaring is vertraagd door nalatigheid, heeft aangeklaagde aangevoerd dat de zogenaamde nulmeting niet eerder uitgevoerd had kunnen worden dan toen het aanvankelijk leesproces van B was afgerond. Het bleek niet eenvoudig te zijn vast te stellen of de oorzaak van B's leesmoeilijkheden lag in diens spraak-/taalmoeilijkheden dan wel in diens mogelijke dyslexie. Om die reden zou de nulmeting niet eerder dan in september 2006 plaats hebben kunnen vinden.

Deze verklaring maakt op de Commissie een plausibele indruk.

Wel merkt de Commissie in dit verband op dat volgens de in maart 2006 gemaakte afspraken aangeklaagde ervoor zou zorgen dat de resultaten van de gehouden toetsen in juni 2006 naar het HCO gezonden zouden worden. Ter zitting heeft aangeklaagde verklaard dat zij moest ervaren dat in die maand het dossier nog niet compleet was.

De Commissie is van oordeel dat het op de weg van aangeklaagde had gelegen om ervoor te zorgen dat het dossier wel op de afgesproken tijd compleet was, dan wel bij de remedial na te gaan waarom belangrijke gegevens toen nog ontbraken.

Door dat na te laten heeft aangeklaagde zichzelf in de positie gebracht dat zij niet aan kon geven waarom zij haar in maart 2006 gedane toezegging niet is nagekomen.

Dat aangeklaagde zich ten aanzien van de vorming van het dossier dat naar het HCO gezonden zou worden, afwachtend heeft opgesteld, valt haar naar het oordeel van de Commissie aan te rekenen.

In zoverre verklaart de Commissie de klacht gegrond.

Dat in het schooljaar 2006/2007 tijdelijk met remedial teaching voor B is opgehouden zonder daarvan vooraf diens ouders op de hoogte te stellen, kan aangeklaagde niet worden tegengeworpen. Zij had in die tijd enkele maanden adv-verlof.

Ten aanzien van dit onderdeel verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

Aanbeveling:

Tijdens de hoorzitting is gebleken dat bij aangeklaagde en mogelijk de school als geheel geen duidelijk beeld bestaat omtrent de taken en de bevoegdheden van de interne begeleider.

Om die reden beveelt de Commissie het bevoegd gezag aan dat zij een taak- en functieomschrijving opstelt voor de interne begeleider.